(1).

Κεντημά - ἐπιγραφικά

Δημοτικὸν παλαιὸν ἐπιτραχήλιον
ἐν Διαφόροις μέρεσι τῆς ~~Νάξου~~ Κρήτης, ἐξ ἀφορμῆς τῆς κατοικίας τῆς κυρίας, τῆς ὁποίας ἔχει ἀποκτήσει ἐν τῷ χωρίῳ παλαιὰ τῆς οἰκογενείας τοῦ ἐνδόξου γένους μου, ἐφ' ἑκάστου ἀχρονικὴν ἀναμνηστικὴν ἐπιγραφὴν. Ἡ μορφὴ βίου μου ἔστω ~~ἀνάμνησις~~ ἀπὸ τοῦ τόνου τῆς χρυσοῦς.

Παρέχω παλαιόν ἐπιτραχήλιον κινῆ τύπου ἐν Διαφόροις μέρεσι τῆς Κρήτης, ἵνα τῆς ~~ἀναλογικῆς~~ κυρίας καὶ ἀνεψιᾶς μου, ἐφ' ἑκάστου τοῦ ἐνδόξου γένους καὶ ἀναμνηστικὴν ἐπιγραφὴν ἀχρονικὴν ἀφορῶσαν τὴν ἀφιέρωσιν μου ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ τῆς ἀναμνηστικῆς ἐπιγραφῆς.

— 1 —

+ Εὔφημα καὶ ἀδόκιμα ἦν ἐν τῷ ἀφῷ τοῦ ~~ἀνδρικοῦ~~ ἐπιτραχηλίου Παναγιάς ἀφὲ τὸν Πόρον.

Ἐπιτράχηλος κίτρινος μεταξωτὸς ἐξ ἐγχωρίου χρυσοῦ γένους ἀναβεβαιωμένου ὕψους 0,39 μ.+ μίαν ἐκ τῶν ὀψεμῶν ἔχει ἀφαιρεθέν, τὸν ἑτέραν δὲ διαβύσσει τὰ γράμματα

ΙΗΣ ΑΘΩΝΙΟΣ (ὕψος γραμμάτων 0,019–0,020). Ἐν ἀρχῇ ἔχουν ἀναγραφὴ δύο γραμμάτων, ἐξ ὧν δύναται νὰ ἀναπλασθῇ τὸ ὄνομα [Ἀγ]άθωνος, τὸ ἀνδρικὸν ἀναθέν ἦν καὶ ἐν ἄλλῃ παρομοίᾳ ἐπιγραφῇ,(1) ~~ἐν [Γν]άθωνος~~ ἢ καὶ [Γν]άθωνος.

Ἀνωθεν τοῦ παλαιοῦ γενικοῦ ἐπιθέτου ὀνόματος, τοῦ ὀνόματος Παναγίας τοῦ λαοῦ, ὑπῆρχε καὶ ἄλλο ἀναγραφὲν καὶ ἕτερον ὄνομα, τὸ ὄνομα ἀφοσιωτοῦ τοῦ ναοῦ.

---

(1) Inscr. Cret. V, 5 καὶ XVIII, 607.

(2). Pape-Benseler, Wörterb. der griech. Eigenn. σελ. 253.

2

Ὁμοία εἶναι παραλληλόπιπεδος καὶ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ὑλικοῦ, ὅλης ἐξωτερικῆς ἔχει διπλῆν γραμμὴν ἰσχυρὰν καὶ ὡραίαν κατάλληλον, ~~διαφέρει~~ ἀπὸ τὸ πρὸς τὸν μαρμάρου (ὡσαύτως μαρμάρου). Αἱ πλευραὶ εἶναι ἄνισοι καὶ μικρᾶς ἐξοχῆς κατὰ τὴν βάσιν καὶ τὴν κάλυψ. Διαστάσεις: ὕψος 0,48 πλάτος 0,42 καὶ πάχος 0,355 μ. Ἀνεκρύβη ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Δημ. Λουκάκη καὶ ἀπόκειται τὸ ἀπόδ. ἐποχή: → πρὸς τὸ Ἑρεχίνι.

Ἐπὶ τινος ἐκ μακρῶν πλευρῶν διατέλει ἡ ἐπιγραφή:

ΞΕΙΝΥΛΛΑ = Ξείνυλλα
ΗΡΟΔΩΡΟΥ Ἡροδώρου.

Ὕψος γραμμάτων 0,018–0,023, ἐποχή β' αἰ. π.Χ.

Τὸ ὄνομα Ξείνυλλα ἀπαντᾶ καὶ ἐν ἄλλῃ ἐπιγραφῇ ἐκ Ὀλοόντος κατὰ τοὺς αὐτοὺς χρόνους (1)

---

(1). Inscr. Cret. vol. I, XXII, 40. Ἐπιγραφὴ σώζει τοιαύτη ~~ἐπιτ~~ ἐπιτάφιος ~~ὁ~~ Ξεινύλλας. Εἶναι γνωστὸν ὅτι πολλὰ κυ-ννα καὶ -λλα εἶναι ὑποκορισμοὶ καὶ ἀρχαία ὀνόματα, ὡς καὶ ἡ ἀντίστοιχα θηλυκὰ -κυ-λλα, τοιαῦτα εἶναι τὰ ὀνόματα ἀρχ. Κυν. Κόντου, Ἡρακλ. κτλ. 59 καὶ 61, ἔνθα παραλείπονται καὶ ἄλλα

Ἀφορίᾳ. νὰ ἐξετασθῇ τὸ C.I.G. εἰς ἀδαντὰ τὸ Ἀμοῦ καὶ ἄλλα.
Ὁμοίως νὰ κοινοῦς νὰ ἐξετασθῇ ἰδιᾷ εἰς τὴν γραμμ. καὶ ἡλιόμορφα, εἰς τίνα ἀγροικικὴν ἐπιγραφήν

ἐν τῷ ἀγρῷ τοῦ Μεγάλου Τυρέμη ἀπέναντι τοῦ Μόρον, ὅπου ἦδη πρὸ τοῦ προηγουμένου καὶ τοῦ ἀνωτέρω ἐχώματος. Διάβασμ.: ὕψος 0,44, πλάτος 0,33 καὶ πάχος 0,28 μ. Ἐπὶ τινος τῶν ἀγωγῶν φέρει ἄνω τὸ ὄνομα τοῦ νεκροῦ: ~~Ἀμαρά~~ μετὰ μικρὸν

ΑΜΟΥ = Ἀμοῦ.

Ὕψος γραμμάτων 0,018–0,030. Τὸ ὄνομα δὲν ἀπαντᾷ διὰ ἄλλης ἑλληνικῆς ἐπιγραφῆς ἀναφέρεται ὅμως ἐν τῷ ἔργῳ Pape-Benseler[1] καὶ ὑπενθυμίζει τὸν μαθητὴν τοῦ Θεοδότου καὶ τοῦ Ἀμμοῦν Αἰγύπτιον παρὰ Ὁμ. τὸν Ἀλ. Ἀγ.[2] ἐξ ἀγροικικοῦ, ὅπως ~~καὶ ἄλλα τινά, ἵνα~~ φαίνεται νὰ εἶναι Ἀμαῦρα ἢ νὰ ἔχουν χαρακτῆρα ἀγροικικὸν καὶ ἄλλα τινά, ~~ἵνα εἰς οὓς τὸ οὖς φέρουσα~~ ἐν τῷ κειμένῳ ἐπιγραφῶν γνωστὰ ὀνόματα, ἵνα εἰς οὓς τὸ οὖς φέρουσα, ὅπως πχ. Θέμουσις, Καλλαβίς(;), Ἐρμῶν Ἐρμάδου[3]

ἄλλα δηλοῦσιν τὸν ἀδιάφορον καὶ πάλαι τὸν ἐπιχώριον λαὸν ἐπιστολὴν εἰς Κέλσον πρὸς τὴν μητέρα αὐτοῦ Νείλου.

Πρβλ. τὸν ἀγροικικὸν ὀνόματι Ἐγ. Spiegelberg, Demotische Inschriften und Papyri

---

1) Τομ. I σελ. 75.
2) Ἡρόδ. II, 42.
3) Inscr. Cret. τομ. I ~~τὸν ἐν τῷ κειμένῳ. Ἐπιγραφὴ τοῦ εἰς οὓς ὀνόματος ἀπαντᾷ~~ Ἀναφέρεται τὸν εἰς οὓς ὀνόματι ἐν τῷ κειμένῳ ἐπιγραφῶν ἀπαντᾷ καὶ ὁ Ἀρχαιολογ. Δελτ. 1916 σελ. 10.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

στίχοι κεκρόκρανοι παραμηκεστάτοι μήκους 0,45, πλάτους 0,32 καὶ πάχους 0,24 μ. κάτω ~~πρὸς~~ λέβητα ~~μαρμαρίνου κυκλικοῦ.~~ λέβητος κυκλικοῦ μαρμαρίνου. Ἀνωμάλου τρόπου κτίσεως τὸ Ἀρχαῖο Νοσοκομεῖο, ἔδου ἔκειτο τὸ ἀρχαῖον πόλις Λατῶ πρὸς Καμάρες (1), καὶ σήμερον τὴν οἰκίαν τοῦ καθηγητοῦ Μιχ. Ἀναστασιάδου, ~~ἐν τῇ ἀνατ. καὶ κεντρικῇ~~ πρὸς τῇ ἀνατολικῇ πλευρᾷ ~~ἐπὶ δεξιᾶ εἰσόδου εἰς τὴν οἰκίαν του.~~ Ἐν τῇ ~~αὐλῇ τοῦ οἰκίας τοῦ~~ χιονίστῃ τοῦ οἰκοπέδου καὶ ἐκεῖ ἔστω ἐκεῖ ὑπάρχει. ~~ἐκεῖ ὑπάρχει.~~

Φέρει τὸν ~~κοσμήτορα~~ ἐξῆς τοιοῦτον ἐπιγραφήν:

ΚΑΛΛΙΒΕΠΕΙΑ
ΕΡΟΙΤΙΜΩ
ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΒΕΠΕΙ
ΠΕΙΑ ΕΥΝΩ
5 ΧΑΙΡΕΤΕ.

Καλλιβέδεια
βροιτίμω
καὶ Καλλιβέ-
δεια Εὔνω
5. Χαίρετε.

Γεωγραφία τοῦ Βωχ. αὐτοῦ

Τὸ ὄνομα Καλλιβέδεια εἶναι ἀδημοσίευτον εἰς τὸν Λεξικὸν Pape-Benseler καὶ φαίνεται νὰ ἐφευρεθῇ τὸ L.16. διὰ πρώτην φορὰν μετὰ τὴν ἐπιγραφήν. Χαρακτηριστικὴ διὰ τὴν ἱστορίαν τῆς Κρήτης

(1) Inscr. Cret. I σελ. 107

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΛΙΘΕΑΣ ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

του F, ούτως ή διά του Β παρέστησαν εἶναι κοινήν παλαιά τοῦ μεταγενεστέρου χρόνου, ἐν πρώτοις ἴδιά χρόνου μεταγενεστέρου, ἔπειτα δὲ καὶ χρόνου γεωρατικοῦ ἴδιά χρόνου.(1)

Τὴν δὲ γραφὴν Ἐρούλιμω ἀντὶ τοῦ ἀρχαίου Βερίλιμω, ἥτις δεικνύει ἀφῆ τὴν ~~τρέπει~~ φωνητικὴν μεταβολὴν τῶν φωνηέντων κατά τὴν προφορὰν καὶ δεῖγμα τῆς κοινῆς, ἔχομεν καὶ ἐν ἄλλῃ ἐξ Ὀξούντος ἐπιγραφῇ.(2)

— 5 —

Τρίαχον ἐξ ἐγχωρίου ἀσβεστολίθου κεφαλὴ τοῦ ἀγάλματος αὐτοῦ μέρος κεφαλῆς ἀποκεκαλυμμένου

Λίθος ἀναλογίου ὀκτάγωνος ἐξ ἐγχωρίου ἀσβεστολίθου κεφαλόχρου καὶ παλαιά μέρος κεφαλῆς ἀποκεκαλυμμένης. Ἀπόκειται δὲ ἐν ὀκτὼ ἀκμαῖς τῆς ζωφοτοῦδο κυδοῦ ἔχουσαι ἐγκοίλους τὰς δύο ἀκρωτήρας ὀκτωράς, ἐκ μέσου δὲ κοχλοειδῆς δρόμος καὶ δύο ~~κοιλότητες~~ ἐν τῷ κέντρῳ καὶ ἐνοῦται ὀκτάγωνος, ἐξ ἐν τοῦ ὀκτωκόνου γεγρα-

---

(1) Joh. Brause, Lautlehre der kretischen Dialekte, Halle 1909 σελ. 41-42.

(2) Inscr. Cret. I, XXII, 27 A.

Δύο μορφαὶ ὑψηλαὶ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ τάφου ἦσαν τὸ λεοντόμορφον τῶν ἀρχαϊκῶν χρόνων. Ἀναμφιβόλως μέτρον 0,22, ὑψηλὸν βρόμον καὶ πάχος, ὅπως εἶναι καὶ τὸ λεοντόμορφον 0,10 μ. ὑψηλὸν Θείδου. Ἀπομένει ἐν ἐκ ἀνωτέρω μικροτέρου μεγέθους καλυμμένη ἐν τῷ Καταλόγῳ καὶ ἐπιγραφὴ τοῦ ~~Μουσείου Φραγκίου~~ ὑπ' ἀριθ. 238.

Φέρει τὴν ἐπιγραφήν, ἐν μέρει μόνον ἀναγνώσιμον ἀναμφιβόλως ~~[illegible]~~ ἐπὶ τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ἀττικοῦ ἐπιτάφου.

— — ΛΕΚΟΥ(ς)
— — [Ο]φρος
[Ἀθη]ναῖοι εὐχάν

Γράμματα τοῦ ~~[illegible]~~ αἰῶνος π.Χ., ὕψος αὐτῶν 0,012–0,020 μ. F

Τὴν μὲν πρώτην γραμμὴν εἶχον ἀναγνώσει ἤδη παλαιότερον οἱ ἀρχαιολόγοι ~~[illegible]~~ ἀλλὰ τὸ τέλος τῆς δευτέρας γραμμῆς ἦν ἀναγνωστέον ~~[illegible]~~ καὶ ἀναγνωστέον τὸ δεύτερον ~~[illegible]~~ ὅλον ἀνεσκαμμένον ἐν τοῦ ~~[illegible]~~ Ε τοῦ ἀνωτέρου τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐν τῷ 3ῳ στίχῳ, τὰ ἄνω δὲ μέρη τῶν γραμμάτων ἐξαφανίσθη. Ἐξ βάθους ὅμως τῆς πέτρας τὸ δεξιὸν τμῆμα τοῦ κεντρικοῦ στίχου τὸ Υ, ὅπου τὸ σώζεται ἀρκετὰ δὲν ἀναγνώσκεται οὐδὲν ἀξιόλογον. ~~Τῶν δύο πρώτων στίχων ἀδύνατον ἐν τοῦ ἀνεσκαμμένου τέλους ὅλης γίνεται χαρτὸν ἐν τοῦ ὅλου ὀνόματος μόνον καὶ ὁ ἀναγνώστης [illegible] Ἀθηναῖοι τὸ ὄνομα Ἀθηναῖοι καὶ τὸ δεύτερον ἀνεσκαμμένον τοῦ 3ου στίχου [Ἀθηναῖ]οι τῷ.~~

Ἡ ἀναγνῶσις τοῦ Ἀθηναϊκοῦ ἐν τῷ ὀλοῦνη εἶναι μικρὰ καὶ εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς ἐπιγραφῆς ἀνάγνωσιν τῶν ἀρχαίων ἐπιγραφῶν καὶ ἐπιγραφῶν.

ἀρχὴ τοῦ Γ. Μαυρικίου ἀφῆ τοῦ λόφου τῆς Ἐφεσίας ἐν τῇ εἰσόδῳ ἀνερχομένου, ἐπειδὴ μέλλει ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου τοῦ Φραγκίου, ἔτσι καὶ - -

F Ἐκ τοῦ ἀναγνωσθέντος ~~μέρους~~ μέρους τοῦ ἀρχαίου στίχου μόνον τὸ 1 εἶναι ἀμφιβόλ. Τὸ δεύτερον γράμμα ἀναγνῶν ἐν τῇ ἀρχῇ ἀναγνωσθέν ἐν τῇ ἀρχῇ τοῦ τρίτου στίχου τὸ Ε τοῦ β' στίχου. Τὸ ἑπόμενον γράμμα ἐν τῇ ἀρχαιότητι διαφορετικὴν ἀναγνῶσιν περὶ τοῦ ὅτι τὸ τέλος Κ. Τὰ ἴχνη δὲ τοῦ παλαιοῦ γράμματος τοῦ 3ου καὶ ἐν μέλλοντι ἀναγνωσθῶσιν ὑπάρχουν τῆς Υ. Ἐνταῦθα τὸ ὄνομα ἀναγνῶν ΛΕΥΚΟΥ, ὁ πάλαι τὸ ὄνομα τοῦ ὀνόματος τοῦ ὀνόματος. F Τὸ ὄνομα τοῦ Λεύκου (καὶ τοῦ δ' μιοῦ τοῦ Λεύκου) ἀπαντᾶ καὶ ἐν ἄλλοις ~~[illegible]~~ ἐν μεταγενεστέρᾳ ἐπιγραφῇ (πρβλ. C.I.G. XXII, 4 31 καὶ 35, ~~[illegible]~~ καὶ ἄλλοις ~~[illegible]~~ ἐν τῇ αὐτῇ ἐπιγραφῇ ἐν τῷ ἀνωτέρῳ.

F (1) Τὸ μεταξὺ λαιμοῦ καὶ τῆς κεφαλῆς καὶ ὁ ὀρθὸς ἀνθρωπόμορφος τοῦ λέοντος ἀρχαϊκοῦ ἔργου ἐν τῷ ἀνωτέρῳ τοῦ τοῦ τύπου καὶ εἰκάζεται ἐν ~~[illegible]~~ ἀνάγνωσιν τῆς ἐπιγραφῆς ὑπὸ τοῦ ἐπιγραφολόγου Dott. Mag. Guarducci.

ἐπιγραφή, ἡ ἐν ἔτει ~~περὶ τοῦ κόρου~~ τοῦ 1898 περὶ τοῦ κόρου καὶ μνημονευθεῖσα ὑπὸ τοῦ Πάππου καὶ τὸ κοινὸν τοῦ βουλευτικοῦ συστήματος μητροπόλεως τοῦ ἱεροῦ θεροῦ(1).

Ὁ Demargne, ὅστις πρῶτος ἐπεμελήθη τὴν ἐπιγραφικὴν ἀνεύρεσιν(2) αὐτῆς εὗρεν περὶ τὴν Ἀνατολὴν τῆς Λυκίας καὶ κυρίως τὴν Φοινικικὴν Σμυρναίαν, ἐν τῇ οἰκίᾳ ἀπόμερα κατὰ χώραν ἐν μέρει τοῦ μεμονωμένου λαοῦ... ἐπὶ κρημνοῦ ἀνεμέδη καὶ ὁ πρόκερος ἔτι ἔστη μικρὸν ὅτι εἶναι πάνω ἀρκετὰ ἀπρόσιτον καὶ τὸ θερὸν τοῦ Ἀμυκλαίου. Ἐν μάλιστα μέρει μεμονωμένου μονόπρανον τῶν ρωμαϊκῶν χρόνων, τὸ ὀπισθόναον, κοιλάδα τὸ ἐσωτέρων ἐν τῷ ἰδίῳ ἀγρῷ, ἐνθα καὶ ἀπόκειται ἔτι μία ἐκ τῶν πρὸς ἐνδειξιν ἐπιβεβαιωτικὴ τῆς ὑποθεμελιωμένης ἀποψεως.

Οἱ δάφνοι οἱ ὑπάρχοντες κατὰ τὴν θέσιν αὐτὴν ἐπιεικῶς ἀπεμακρύνθη ἐν τῇ ὁδῷ ἐκεῖθεν τῆς πόλεως, Ὀλοῦντος. Ἐπρόκειτο περὶ θερμοῦ καὶ κεφαλοῦ καὶ καὶ εἰς τὸ ἀνώτερον ὄρος.

---

(1). Inscr. Cret. I, XXII 4A3 καὶ 4C61

«... ἀναγράψαι δὲ καὶ ἐς στάλαν λιθίνην καὶ ἀνθέμεν ἐς τὸ ἱερὸν τοῦ Ἀμυκλαίου. καὶ θάψαι ... ἀναγράψαι δὲ τόδε τὸ γράμμα ἐς τὸ ἱερὸν ..... τοῦ Ἀμυκλαίου»

(2) B.C.H XXIV (1900) σελ. 223 σημ. 1.

Δεβελοζήδου

Ορθογώνιος στραγγιστός ~~[illegible]~~ λεβεδό-
~~[illegible]~~ βυζαντινοῦ χρόνου ~~[illegible]~~ ἀποκεφαλισμένος ~~[illegible]~~ ἐκ
μικροῦ ἐνός κομματιοῦ ἀλεξ. λιθοδομῆς.
Μῆκος 0,23 η πλάτος 0,195 καὶ ὕψος
0,10 μ. Ἐπάνω εἰς τὴν πρόσοψιν σῳζομένη μία
ἐξοχὴ τόξου καὶ ~~[illegible]~~ κυματοειδοῦς μιᾶς ἄκρου (ἐν δεξιᾷ)
γραμμὴ ἄνω, ὁ πυθμὴν καὶ ὅπου ἀπο-
κόπτει τὸ τόξον. Πάλλα μαρμαρίνου γυα-
λωτοῦ καὶ μεταγενεστέρου καὶ κεκο-
μμένου τοῦ (χιόν). Ἀνωτέρω ἀπὸ ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ἔτους ἑνὸς εἰς ὀπαβάνου, ἀπέχει ἑκα-
τέρωθεν ἀπὸ ἑκατ. Φοινικοῦ ἀπὸ
~~[illegible]~~ Φοινίκου ὅπου καὶ ὁ ὅπου ἀριθ.
5 ἐν Ἀθ. 31/1 ἐν ἐκθέσει ἐν τῷ Λουβρῷ
Γραφεῖου καταγραφεῖσα ὑπὸ ἀριθ.
239.

Καὶ ἡ νῦν ὑφιστῶ διαφόρεια τῆς ἐπιγραφῆς.

ΕΠΙΓΕΝΕΣΗΣ = ἐπιγενέτης

ΔΙΑΦΟΛΕΩΣ Διαλοῦ χρόνου

~~[illegible]~~

Ἡ ~~ἐπιγραφὴ~~ γραμμὴ τῆς τοῦ Β' ἐκ. αἰ.
ὕψος αὐτῶν 0,011–0,017. Διάστημα λόβων 0,015 περιβόλου θαυμάσιον καὶ
ὀξύ καὶ ἀρχαῖον ἐπιγραφ. ἐν τῷ ἡμετέρῳ Σ ἐκ τοῦ 2ου βιβλίου
μὲ ἐπὶ τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν ἀναφορὰ καὶ τὴν δέσιν καὶ τὸν τόπον καὶ τοῦ
τοῦ εἰς ἀνιχνεύσεις
ὀλίγον ἀποκεφαλισμένη
ὀλίγον ἀποκεφαλισμένη καὶ ἀπὸ τὴν ἐπιγραφ. ἐν
τῷ ἡμετέρῳ Σ ἐκ τοῦ 2ου βιβλίου
μὲ ἀναφορὰ καὶ τὴν κοινωνικὴν κατάστασιν καὶ τὴν δέσιν καὶ τὸν τόπον καὶ τοῦ
τοῦ εἰς ἀνιχνεύσεις

τά ἐν τῇ δυάδι ἐκείνῃ δεῖν δεχόμενα, τά δ-
δαπ δέ ἔχοντον βούλομαι διά μιᾶς δηλῶσαι
τοῦ νεόν ὀνόματος. ἐπεί δέ, ὅσον ἐκ τοῦ ὀρθοῦ
μέρους δρομώσιν, μεταγενέστερος, διά τῆς τα-
δίκης προσωδίας ἐπειδή χάριν νά δείξω δή
τό ὄνομα ἐκφέρω.

Διά τῆς μεταβολῆς τόνου

Διά Τοῦ Η ὅμως δέν καλόφωνον ἔχομεν νά ἐξ-
αγγείλῃ τά προσῳδιακά μεταγενέστερα καί οὕτω
διαφέρουσιν ἐν μέρει τό Ε καί αἱ μετά τοῦ
Υ. ἐν ἐκείνῃ τοίνυν τῇ βουλεύσαμεν ὅτι
τό ὄνομα ἐν τῇ ἀρχικῇ τοῦ μορφῇ θ' ἀπε-
κέρχεται μία βοήθεια ἡ τάξις κατηγορ ἐστί
Δικόμβριος-ος Δεύ-ος; ὅς καί δά ὑπάρχει
τό ὄνομα τοῦ ἥλιου. Τό ἀνωθεν τοίνυν
ὄνομα τοῦ νεωτέρου ὀλιγόν δι' ἀδυνάτου καλ-
λιτ μεταδόσεων τοῦ γένους.

κείμενον

ΔΙΛΟΠΟΛΕΣΣΕ

Ο πόνος βύχος, ~~[illegible]~~
~~[illegible]~~
~~[illegible]~~ ὅσον ~~μεν ἀπάντα ἀφο-~~
~~μεν καί [illegible]~~ δέν εἶναι ὀμφάνεια
κείμενος. Ὅσον ~~ἐστί~~ εἶναι ἀκαλανόκλος. Η πό-
τον ι μακρά οὐδέ μέγα. Διά τά ἀρχαῖα
δέ τό ὄνομα τοῦ νεκροῦ ἐξ ἑλληνικῶν
ἔκφρασιν νά μιμῆσθε, ὅσον βοήθειαν εἶναι, ἢ
τοιαύτιστον τό κείμενο, δέ τῆς κεφάλαιον
ἐξ, ἤτοι ὅμως δέν ἀνάγκη, ἀλλά καί
Ἀμά καί ἡ ἀπόφασις μονή εἶναι βεβαιωτικῆς ἀδυνα-
τόν, διότι διά τά χειμερινά ἐξ κρυσταλλικά
τοῦ ὀνόματος τοῦ νεκροῦ, ἔπρεπε νά μιμῆσθε
βοήθειαν ἐξ-ίας ἢ τοῦ λάχιστον τά (βεβαιωτικά)
βοηθήματα μετά τῆς προσῳδίας ἐξ, τῆς ἀκόμη
ὅμως δέν μετοικεῖ ἰχνη. Τώρα τά τό ὄνο-
μα τοῦτο ὀνόμασεν ἐξ ἀρχῆς ἐν τῇ ἐπιφανεῖ

Ἀμά καί ἡ ἀπόφασις μονή εἶναι βεβαιωτικῆς ἀδυνατόν-
μεν

Ἀμά καί ἡ ἀπόφασις μονή εἶναι βεβαιωτικῆς ἀδυνατόμεν

Νά ὑπενθυμίσω ὅτι ἔχομεν εἰπεῖν ὅτι-
τῆς ἐπιφάνειας ἐπιφάνειαν τοῦ χαρακτῆρος ἀφο-
μοιώσεις ἐκ τῆς βεβαιωτικῆς τοῦ ὀνόματος
ἀνάγκης ἐπειδή ὁ κύριος ἀπόστολος ἐξ
καί τό ἀρχαῖον βεβαιωτικόν ἐξ ἀκολουθεῖ.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Ὅθεν μετὰ ἐκπλήξεως ἐκράτησα ἐν τῇ θρονούσῃ τὸν μετρητὴν τῶν ἀστέρων τοῦ ἀφ' οὗ ἐκ τῆς ἀρχαιότητος μετρήσαντα τοῦ ἥλιου τὴν ἀπόστασιν, τὴν ἀκριβῆ καὶ καινὴν ἐκείνην ἐφεύρεσιν τοῦ ἥλιου κεκυροφορήσαντα; Κοινὸν ἔργον με τὴν μετὰ τοῦ ἀνδρὸς τοῦ ἀνεφέρουν αἱ ἀλλεπάλληλοι ἐπιστολαί; Ἰδοὺ μία ἐπιστολὴ ἐκ Δουβίνου τεθεῖσα, ἵνα ἐξηγήσῃ ἡ θυγάτηρ αὐτῆς εἰς ἡμέτερον ἔθνος ἐπιστολή.

Μετὰ τὴν ὀδυνηρὰν ἀπώλειαν καὶ τὴν ἐπιστολικὴν ὑπόκρισιν, νομίζω ὅτι ἔχομεν τὸν τῆς ἀληθείας τρόπον τοῦ ἥλιου εἰς τὴν ἀλήθειαν τῆς ἀστρονομίας τῆς ἐποχῆς. Δουμοῦζος ἢ Δομοῦζος καὶ Δωρικὸν ὀνόματιν ἐπέρασεν τοιαύτην ἐπὶ Κρήτης μεθεῖρον οἱ ἀρχαῖοι ἀστρονόμοι Ἡέλιος Κουίδος,(1) Ἡούριος(2) καὶ Ἀστρονόμος.(3)

Ἐπὶ τῶν μεθεῖρων δὲ τούτων ἐπιφορίσω ἐγώ

ὁ ἐν τῇ ἐπιστολῇ τοῦ κυρίου οὐ ἔχομεν τὸν τῆς ἀληθείας τρόπον τοῦ ἥλιου, ἀλλὰ τοῦ ὀνόματος τοῦ ἥλιου, ἀλλὰ τοῦ ἥλιου

→ Ἡ λέξις Δουμοῦζος, ἡ δὲ ἀρχή, δὲν ὑπάρχει ἐν τῇ ἀνωτέρᾳ ἐπιστολῇ τοῦ κυρίου.

---

(1) Ἔστι δὲ καὶ ἐν Κρήτῃ Δουμοῦζος, ἐξ ἀνωτέρας ἐν τῇ ἀρχῇ τῆς κεφαλαίου. Ἐν τῷ Δούμου κόμης.

(2) Δούμου κόμης· Εὔκομις ἐν Μεσσηνῇ, πόλις τῆς Δούμου κόμης· Ἔστι δὲ ἐν Κρήτῃ τὸ ἡμίσυ.

(3) Δούμου κόμης, ἀλλὰ καὶ καὶ Κρήτη Δουμοῦζος ἐστὶ τὸ ἡμίσυ.

11

~~ως~~ περιηγητής Pashley λέει[1] ότι ο Δουρό-
δης θέλει νά ἔνιωθε σχέσεις μέ τήν ἀρχαία τοῦ
Ἑλληνισμοῦ, ἐνῶ ἀγωνιζόμενος ἦταν ἕνας κοπέλ-
λος ~~κρητικός~~ πόλεως. Θεωρεῖται ὡς μία ἐπα-
νάσταση καί ἐκ τοῦ ὀνόματος ἐπιβε-
βαιούμενη ~~καί ἐν τῷ ἄρτι~~ καί ~~ἐξ ἄλλου~~ ἐν τῷ ὀλιγαρχικῷ
~~ἐπαναστάσει~~ καί ~~ἐπαναστάσει~~, ἀλλά κάθε-
ζητήσεις καί ἄλλοι ἀπόψεις ἀπό τό
ἀλλοῦ ἔνοχα Δουρό δης.

Ἀλλά ἡ κοινή γνώμη τοῦ Pashley δέν
εἶναι ὀρθή. Ἡ ἀνωτέρω ὑπό αὐτοῦ ὑπερασπι-
σθεῖσα ἀρχαία ~~ἱστορία~~ ἀπό τό βιβλίο τοῦ
Ἐμμανουήλ Ἐμπάβου, τοῦ ἀνδρός τῆς μητέρας τοῦ Ν. Καζαντζάκη ~~ἐκ τοῦ~~
καί ἀναδεικνύει τή Κρήτη ~~ἐκ τοῦ~~ ἐπαναστάσεις καί αὐτήν ἀπό ὀνόματα τοῦ
ἐπιπέδου ἀγωνιστοῦ κτλ.[2]

Οὐδεμία ~~ἱστορία~~ κριτική ἔνδειξη ὑπάρχει ὅτι ἡ Δουρόδης
~~ὅτι ἡ Δουρόδης~~ ἔνιωθε ἐξ ἑνός κύκλου ἑνός
Ἑλληνισμοῦ. Ἀντιθέτως ἐν τῇ ἀρχαιοφανεῖ ἐπιστολῇ
αὐτοῦ γραφείσῃ ἐξ ἰδίου νοῦ ἐκείνου, ὅτι ἀπεκρύ-
βη ἡ ἐν αὐτῇ θέσει τό ἔθνος ἀρχαῖον τοῦ τό ὡς
~~ἔθνος~~ ἀνεξάρτητον ἡ ἐπιστημονικότης. Ἀρνεῖται ὅμως

---

(1) Βλ. Robert Pashley, Travels in Crete
~~(2) Γεωργ. Ξανθουδίδου Χανιάς~~
Cambridge, 1837 τομ. II σελ. 82-3.

(2) Ἐμμ. Ξανθουδίδου, Χανιάς-Ἡράκλειον, Ἡράκλειον 1927 σελ. 31, ἐν ᾧ γράφει ὁ συγγραφεύς:
«Ἔστω ἦσαν Ἐμπάβοι (κυριολ. Ἐκλάβοι), ἐξ ὧν ἀπεφύησαν τά χωρία Ἐμπάβοι καί Ἐμπαβελιάνοι ἐν Ἐμπάβοις καί Ἐμπαβροχώρι ἐν Ἡρακλείῳ καί Ἐμπαβρόχωρι ἐν Ἀγίοις Δέκα

βάλω τὸ ὄνομα αὐτῆς εἰς τὸν τόπον νὰ ἀποκαμφθῇ, ~~ὅπου~~ μὲ τὴν ἄκρη κὶ θέλει κὶ τὸ κλαδί.

Τὸ ὄνομα Δούζουρη εἶναι τοπικὸ ὄχι μόνον τῆς Κρήτης. ~~ὑπάρχει~~ ὑπάρχει ὅπου καὶ τὴν Κρήτη καὶ τὴν Λιβύη καὶ τὸ ὄνομα τοῦ καὶ τὴν Λιβύη.(1) Ἡ βεντέτα ἔχει βγεῖ ἀπὸ τοὺς δούζουρηδες ἐπὶ τουρκικῆς. Δύο μόνον εἶναι τὸ ἀρχαῖο, μαλὶ κὶ ἕνα χεβόνι βενετικό. Θὰ ἤτο ἴσως ἐπιθυμητὸν νὰ ἀποκατασταθῇ ἡ ἀλήθεια ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ ἀπὸ τὴν Κρήτη καὶ ὄχι ἀπὸ τὴν Λιβύη, εἰς ὅποιον ἔφθασε καὶ ὁ Pashley.(2) (Ἔφυγε ἀφοῦ ἐκεῖ ἀπὸ τὴν γέφυρα ἀπαντᾶται ὁ Ρ.) Ἐπαναλαμβάνω ἐπὶ τέλους, ἀναμφιβόλως μεταγενέστερον βενετικὸν ~~δούζουν δουζουδίφαν~~ ἀπὸ τὸν δούζουν ἢ καὶ ὁ δουζουδέφης τοῦ ὁποίου εἶχον ἀφεθῆ μετὰ τὴν ἐνετικὴν κατάκτησιν τὰ βιβλία τοῦ δούζου. Καὶ ἐπὶ αἰῶνας τῆς ὑπόδουλης χριστιανικῆς δούζου πόλεις δὲν ὑπῆρχον. Ἐφεξῆς ἀφοῦ ἡ τῆς ἀφεφρίνας ἔχει ὑποστῆ τὴν θέσιν ἐφουδέφη ἢ ἀπὸ κοδοζεβερία τῆς βυζαντινῆς ~~ἐπιφάνειας~~ θέσιν ἐπὶ βενετῶν εἶχον οἱ δούζοι ἐν Κρήτῃ,(3) ἐπὶ τῶν Τουρκῶν μόνον τὸν τοπικὸν βενετικὸν τίτλον νὰ ~~ἀφαιρεθῇ~~ ἀφαιρεθῇ ἡ ἀρχαιότης τοῦ Θεοδώρου, ἐπὶ ἐποχῆς λέγει ὁ Σουΐδας

(1) R. E. V σελ. 1790.
(2) ἔνθ' ἀνωτέρω.
(3) Μ. καὶ Μικλοσ. Monumenta Ital. Greca τόμ. III σελ. 423 κε.

~~[illegible]~~ ἀπεφάσισε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην. Κατὰ δὲ τὴν ἐξοδίαν αὐτοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης, ὡς φιλόδωρος ἐν τῇ γενναιότητι τοῦ ἐπὶ δωρεᾷ διαβοήτου καὶ τοῦ ~~[illegible]~~ ἀκαταβλήτου γενναδίου μητροπολίτου καὶ τοῦ συνήγορου καὶ τοῦ ἀρχιδικαστοῦ, ὡς Θεόδωρος ἐν τῇ ἐν Φιλαδελφείᾳ ἐμβ. 77.[1]

Ἐν τῷ κεκλεισμένῳ πρεσβυτικῷ κοιτῶνι ὅτι ἡ ἀγαπητὴ δοξάσαι ἦτο χιλιάκις[2] θυσιαστικός, θυσιαστικός, ὡς καὶ ὁ μακαρίτης ἐξόχως κύριος Θέμις.

~~Τώρα, ὅμως κατὰ δοξάσαι ὡς ἀπὸ τὴν ἀπόψιν τὸ πλεῖστον βοηθοῦν τὴν κατάστασιν καὶ ὁ κύριος τῶν τοῦ ἀναγκαῖα ἐκεῖ.~~

~~Αἱ κεκλεισμένῳ πρεσβυτικῷ μετὰ μικρὸν ὅτι κατὰ δοξάσαι ὡς ἀπὸ τὴν ἀπόψιν καὶ ἀναστεφανίνας ὡς γενναιοφρόνως ἐν τοῖς δυναμεῖ καὶ ἀγαθοῖς ἔργοις τοῦ τὸ πλεῖστον βοηθοῦν τὴν κατάστασιν καὶ τὸν μακαρίτην κύριον τοῦ ἀναγκαῖα, ὡς ἐν ἄκμῃ τῆς ἐξαιρετικῆς ἀκμῆς.~~

~~Ἡ τοῦ κόσμου ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς κατάστασις ἡ κυρία δοξάσαι ἐκ τῆς κρυφίας ἀναστεφανίνας γενναιοφρόνως πρεσβυτικῆς ἀκμῆς ἀκμῆς.~~

---

(1) Σουΐδας ἐν λέξει Δοξαστ. (;)

(2) Ἐκεῖ. βοηθάκις;

Μόνον περί της κεφαλής Δουκαδάκη είναι δυνατόν νά γίνωσι λόγοι. Μόνον τάν τό τῶ μεγάλου κεφαλῆς ἀλλά ἐπιτυγχάνει ἐρμηνεύσεως ἀξιοθαύμαστος ἐπιμέλεια τοῦ προσώπου ἀποδιδομένης τῆς θείας κυρίας ἀγιοφορίας. Ἐν τούτοις ὅμως αἱ δυείς λεπταί ἐκφάσεις, αἱ καί ἀποτελοῦσαι τῆς χειρονομικῆς ἀγιογραφίας, εἶδος τοῦ τόνου ἔνεκα καί ἐπί μέρους μέρος τῆς τοῦ ἐνδυμασίου τόνου τοῦ ἐνομιζόμενοι τό ἔργον ἐπιγνωστόν τῶν κλοιόν κυριοτέρων ἐξάρχων ἐκ τῆς Ἰωάννου ἀνάγει ἐπιμελείας.

— 4 —

Ἀμφίκυρος ἀδιευκόμενος καί ἔστω αὐτοῦ τῶν ἐπιγραφῶν ἐπιγραφή. Ἔχει μῆκος 0,33, πάχος 0,20 καί πάχος 0,18 μ. ἀναφέρει τοῦ ἔνα γράμματος τῆς ἐπιγραφῆς αὐτοῦ διαλεύκανε τό ἔχει μέρος τῆς ἐπιγραφῆς τό κατωτέρω γράμμα.

ΕΝΗΗ 2-3 ΚΑ — Ἐν ἢ η-----.κ

ΡΗCACΘΑΙΕΝΕ — [Κ]ρήσασθαι ενε----

ΝΙΕ 2-3 CΥΝΚ — νιε 2-3 συν----

ΔΕΚΑΤΟΙ — εκ--δεκατο---

ΑΤ — --αε---

5 —

---

(1) Ἀσημαντοτέρα διαφορά διάνοιξις καί ἐν τῷ Μεγάλῳ (βλ. καί ἀνω ἐπί ἀγιογραφίας τοῦ Ἡσαΐου ἐνδα καί ἀνωτέρω). Ἀπό τοῦ αὐτοῦ κώνου κόνδυν ἀναφέρει τό ἐπίθημα τῆς κόμης (ἀνωθεν κόμη) καί ὁ μορφικός κεφαλίνος ἐν ἐκείνοις:

κεῖται ἑκάστης ἀμφιτῆ καί ἐλιδονίου καί ἐφεμβόν
ἔς τε δόλιν δούλων ἀνδρῶν νεοπολιτοδωνιέων. τῆς ἐκεῖ. βλ. ἐν δ' ἀνωτέρω.

— 15 —

κεφαλή τοῦ ἱερείου· τοῦ 13 μ. χ. αἰῶνος

ὕψος γραμμάτων 0,012—0,015 μ., πάχος χαράγματος 0,001 μ.

Ὁ τύπος τοῦ κειμένου δείχνει ὅτι πολαὶ εἶναι ἀρχαῖα ἀντιγραφή. Τοῦ 1-ου τὸ κλασσικὸν σχῆμα τῶν Η, ἀφοῦ τὸ ἄνω ἀριστερὸν ἥμισυ τῆς ἀποτελεῖται ἐκ τῶν Κ. Ο 4-ου πάλιν ἔχει ἀνάγκη ἀναπτύξεως, ἂν θέλῃς ν' ἀναγνώσῃς ἐκ τοῦ [illegible] ἢ [illegible] ἐπειδὴ ἀπὸ τοῦ ε διαφαίνεται ρωγμὴ ἔχει, ὅπερ οὐδένας ν' ἀπίστησῃ εἰς Δ. Ἀνώγειον ἢ ἴσως νὰ δηλοῖ καὶ τὰ ἀποδείκνυα τὸ τῶν 5-ου βιβλίου γράμματα -- ΑΤ- --

Ἑκατὸν τῆς μεγάλης ἐφορείας δίδουσιν εἰς τὰ εἰκόνα μετὰ βεβαιότητος τὸ ἀναγεγραμμένον τῆς ἐπιγραφῆς. [Ἀποδείξεις] τῶν ἀναφορῶν περὶ μιᾶς ἀνωνύμου διαλέξεως. [illegible]

F. E. τὸ 3-ον δηλοῖ τὸ ἀρχικὸν γράμμα] ἀφοῦ ἀρχὰ γράμματα βιάζονται νὰ τὸ δηλώσουν βεβαιωμένον εἰς τὸν Δελφικὸν ἔχουν καὶ διὰ τῆς βεβαιότητος πρὸς τὸ ἀκόμα εἰς τοῦ [illegible]

— 8 —

Μικρὸν τεμάχιον ~~μαρμάρου~~ ἀνωνύμου χονδροκόκκου μαρμάρου διαστάσεων μήκους 0,125 μ., πλάτους 0,05 καὶ πάχους 0,02 μ. εἰς μέρος ἀποκεκομμένον καὶ φέρον ἐπιγραφὴ κεκαλυμμένου στίχου τοῦ Δ/λατινικοῦ πολὺ παλαιᾶς ἐποχῆς κατὰ τὸ ~~Τὸ γράμμα τοῦ~~ θεμελιώδες εἶδος γράμματος τοῦ 1-ου στίχου εἶναι πολὺ τὸ ἀρχαῖον ἀπὸ τὴν ἀποκρυφίας. Συμπληρώνω:

[Δυμαστρα]
τὴν ἐκκλησ[ίας καὶ]
κυριχάου.

ὕψος γραμμάτων 0,008—0,016

Ὁ τύπος ~~γράμματος καὶ τῆς ἄλλης φαινομενικῆς~~ ~~χειρογραφίας~~ ἐπιγραφὴ τοῦ ~~ἀνωτέρου~~ δεύτερου κεφαλαίου τοῦ ὑστέρου κοινῆς (1)

F. Ἀνώγειον εἰς τὴν ἀποδοχὴν τοῦ Μουσείου ἡ πλέξις ὅτι ἡ ἀρχ. ~~[illegible]~~ ἀπὸ τὴν ἀρχ. ἐπιγραφὴ ἐπὶ τοῦ ἀνωτέρου κοινῆς.

(1) Bx. Fed. Halbherr, Inscriptions from various cretan cities Am. Journal of Arch. 1896

Το όνομα Κυείχος ~~[illegible]~~ (ή εκκλησία του Ι.Ο.) ~~[illegible]~~ [illegible] μεγάλο ο) ανεκφράστο [illegible].

— 9 —

Παρατηρούνται ανωμαλόμορφοι κιονόκρανα μήκους 0,21, πλάτους 0,16 και ύψους 0,09 μ. ~~μέρος~~ ανώνυμοποιημένου. Κατασκευάζεται προσεχής θρόνος εν τη περιβεβλημένη λεβής. Φέρει εκ-βλαστήματα και εν δύο πλαίσιοις ο-γκωμένα πλατά φύλλα ανωνυμοποιημένα ~~[illegible] 0,016–0,025, διάκε-νον [illegible] 0,02 μ.~~ Η κάλυξις εχει-κτίζει εκ μεμβρ. Εποχή [illegible] αίνιγμα. Η γενικά η γραφή της επιγραφής, [illegible] γενικά ο δεσπότης, [illegible] δεσπότης, [illegible] δεσπότης, [illegible] δεσπότης.

ΟΙΣΥΝ
ΟΜΟΣΑΙ----
ΤΑΝΔΙΚΙ
ΥΝΤΕΣΕ
ΑΤΟΣ

ΚΙ
ΚΑΙΔΙ
ΑΙΤΙΜΑ
ΙΚΑΤΟ
ΚΟΝΤΕ-

Α

[illegible] ΟΙ ΒΥΝ--
--ο μόβα [illegible]
-- Ταὶ δίκ[αν]
[ομν]ύνες ἐ---
[μ]αζος.

Β

---κα
καὶ δικ[ά]ζει
[τὰ] τιμᾶτι
ὡρὸ δικα[ς]---
ἵνα το
-- κοντὲ
δικάζει [illegible]

Πρόκειται περὶ προφανῶς δικαστικοῦ κο [illegible]

Ενώπιον θύρας εἰς ἀνδεκαήδου φατνοῦ, ἐπὶ θύρας ~~κατὰ τὸ ἄνω μέρος~~ ἐκ δορυφόρου πρεσβύτου κατὰ τὸ ἄνω ~~μέρος~~ ἄκρον [illegible] καὶ κατὰ τὸ δεξιὸν θυρίδος κατὰ μῆκος. ~~Περιφέρεια εἰς~~ Ἀνωτέρω δὲ μικρὸν τῶν ἐπιγραφῶν τῆς ἀρχαίας θύρας Ἀξιοῦ καὶ ἀνίκει εἰς τοὺς τῶν Ἡπειρίων ἀνηκουσῶν βασιλικὰ ἀρχαιοθήκην Ἰδρύσεως κ. Ἐπαμεινώνδου Γιαμαλάκη. Διαστάσεις: μῆκος 0,61 μ. θυρίδος, πλάτος (τὸ ὑπόλοιπον βεβλαμμένον) 0,26 μ. καὶ ὕψος 0,09 μ.

* Τὰ γράμματα εἰς τὴν ὀρθὴν θέσιν τοῦ φύλλου.

Ἐπὶ τῆς ἐν ἑδάφει ὁριζοντίας πλευρᾶς τῆς πλακὸς ἐπὶ μικροῦ ἀποστάματος ~~γράμματα~~ κοσμεῖται, πλατεῖα ὅμως, ἔνεκα τῆς φθορᾶς τοῦ φύλλου, ἡ ἀρχὴ τῆς ἐπιγραφῆς αὐτῆς καὶ τὸ ὀπίσθιον ~~μέρος~~ μέρος. Τὰ γράμματα εἰς τὴν πρόσθιαν πλευρὰν πλακὸς, ἀλλὰ δεξιόστροφα ἔχουν φύσει ~~ὑπὸ τοῦ κοπτοῦ~~ λίθου καὶ εἰς τὴν κοίλανσιν τοῦ κυκλοῦ καὶ εἰς τὴν ἐπιφάνειαν ἐπὶ τῶν ἐπιπέδων. Ἔχει ὕψος 0,010–0,016 μ. καὶ ἀνήκουν εἰς τοὺς αἰ. Τὸ διαθῆκον δίβλημα εἰς τὴν θυρίδα 0,025 μ.

Οἱ σωζόμενοι στίχοι εἶναι ἐν συνόλῳ 29, οἱ ἀκόλουθοι:

1 ----ΡΩΜ------ ὑπὸ]ρ- --ρω- --- ὑπ
2 ---ACIΣTANCΝ--- --ασις τάνς ν---
3 --ΤΥΝΙ··ΕΥΕΡΓ---- --Γορ]τύνι[οι] εὐεργ[---
4 --ΑΤΙΩΝΤΑΝΣΕΝΓ---- --ατίων τανς ν γ--
5 ΤΩΝΔΟΙΚΟΣΜΟΙΟΙΠΡΟΣ-- τῶν δ οἰ κόσμοι οἱ προ[---
6 ΤΩΝΤΑΝΓΙΝΝΟΜΕΝΑΝΔ---- ..των τὰν γινομένων δ---
7) ··ΑΙΔΙΟΙΤ3-4ΕΣΚΡΟΠ---- ··α ἴδιοι τε[---

8 Μ.Α..ΑCΤΩΝΚΑΞΙΩΝΠ---
9 Μ.Ν.ΠΗΡΟΙΚΑΘΩCΓΕΓΡΑΤ---
10 ΤΟΙCΤΟΥΤ.Ω.Ε.3ς.ΓΟΝΟΙCΚ--
11 ΦΙCΜΕΝΩΝΤΙΑΚ!Ρ 2-3 Π---
12 ΔΗΝΑΤΟΝΚΙΔΑΤΑΝ.Α----
13 ΜΑΡ.ΑΥΤΑΤ 3-4 Ο.Ν.Τ!--
14 ΚΑΙΤΟΙCΤ3-4ΩΕΚΓΟΝ--
15] ΑΕΙΤΑΝΑΠΩΡΙΩΚΡΗΤ--
16 ΜΕΝΑΠΑΡΤ.CΠΟΛΕΩ--
17 ΜΕΝΔΕΚΑΤΕΝΙΑΥΤΟΝ---
18 ΕΥΑΜΕΡΩΤΑCΚΑΤΑΚ--
19 ΤΩΤΟΔΕ.ΑΙΟΝΠΑΡ--
20 ΟΕΥΓΙΝΙΟCΚΑΙΟΙΕCΓΟ--
21 ΓΟΝΟΙCΔΙΑΓΕΝΙΟCΟ---
22 CΤΙΝΤΙΜΙΑΠΑΡΤΑCΠ---
23 ΝΟΙΤΩΝΟΙΑΛΛΟΙΠΡΟΞ---
24 ΔΕCCΤΑΛΑΝΝΙΘΙΝΑΝ---
25 CΥΝΤΗΛΕΜΝΑCΤΩΤΩ--
26 ΛΕΜΝΑCΤΟCΚΥΔΑΝΤ---
27 ΚΑΛΛΙΝΟΜΩΚΑΙΑΝ--
28) ΑΚΥΡΙΑΥΠΕΠΟΝΘ--
29 ΠΑΝΤΑ.

Πρόκειται περί ψηφίσματος κυρηναϊκού δι' οποίου
δίνεται χαιρετισμός εις Δεξού και αυτήν δό-
χεται, ίσως εις Γόρτυν ος. Η ανάλυσις
του όλου ψηφίσματος εν τω οπισθεν

πάντ[ω]ας τῶν Fαξίων ω.---
μ.ν.ηρεῖ καθὼς γεγραπ[ται---
τοῖς τούτω ἐκγόνοις κ--[ἔγα
φι ἐρέσνων---
Δῆνα τὸν Βιδάτων [τ]α[ῖ]--
ὡς ταῦτα ε.--- ὅτι
καὶ τοῖς κ[ούρ]ω ἐκγόν[οις--
ἀεὶ τοῦ ἀω[τ]ορίω[ν] κρ[ητ]ᾶν
(ἐμφρίν) μένα ὡς ρ[ρ]ᾶς πόλεως...
δο]ρὶν δὲ κατ' ἐνιαυτὸν
ἐν ἀγορῷ τοῖς κ[ρ]ᾶκ--
--τῶ τόδε ἔλαιον ὅτι ὡς--
ὁ Εὐφίνιος καὶ οἱ ἐκγονοι--
ἐκ]γόνοις δὲ φύσιος ὀφ--
ὅσα ἔχουν ἴδια ὡς τοῖς ἀλόχοις--
κοῖν οἱ ἄλλοι προξένοι--
ἀναγράψαι δὲ ἐς στάλαν λιθίναν
ἐν τῷ μεμνάστω τῶ [Κ]ύδαντος
Τῶ] χρήματος Κύδαντ[ος
Καλλινόμω καὶ ἀν---
--α.πόλ' αὐ πολιουδήσας--
ἐς χρόνον τοῦ ἀ[ί]ωνος.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ ΚΑΛΥΒΙΩΝ

μέρος της δύναμης, αἰφνίδια κάμνει κάθε
φορὰ γραμμάτων ἢ ἀνάγνωσις τῆς ἀγρί-
βοας. Τὸ ὑπερφυσικόν, αἱ δοκοὶ δὲ εἶχον
~~ἄγριον δόμον~~ ὅλαι αἱ πρὸ ἑκατονταετίας,
ἐπίσης καὶ ἀδιαφείρετον, σκληραί, δὲν ἐπάλαιον
κὶ σφοβερὸ, ἀφεγγὲς μόνον εἰς εἶδος

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΚΑΛΥΒΙΩΝ
ΔΗΜΟΣ ΣΑΡΩΝΙΚΟΥ

20

Τὸ ἄνω μέρος παρουσιάζει ~~ἀπομακρυσμένη~~ ἀλλοιωμένη κατάσταση ~~ἀπομακρυσμένη~~ ἀπομακρυσμένη καὶ ἀμφιβολία τὰ ὀνόματα τῶν ἐπὶ τῆς ἀνωτέρας. Ἀναλόγως μὲ τὸ μέγεθος τῶν γραμμάτων) 0,25, ὑψηλὸν 0,285 καὶ πλάτος 0,06μ.

Εὑρέθη ~~ἐν τῷ ἀρχῷ τοῦ Θεομένου~~ Κοφίνι ἐν Χερσονήσῳ ~~καὶ~~ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀπέναντι τῆς καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Θεομένου Κοφίνη ἡ ἀνωτέρα ἐπιγραφὴ τῆς τὸ Λουβρέ ~~παρεμφερὲς ἐν τῷ~~ καὶ παρεμφέρεια τῷ ὑπ' ἀριθ. 242.

Κάτωθεν τοῦ ἀνάγλυφου τὰ γράμματα:

ΤΥΧΩΙ — Τυχῶι
ΘΙΟΦΗΤΟΣ — Θιοφήτος,

Κάτωθεν τοῦ Β' ἐπίσης ἀν. ὕψος ~~ἀνάμ~~ 0,013-0,025μ. Γ, I, 454 (τὰ γράμματα ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ἔτει).

~~Πρόκειται περὶ~~ (κατὰ ἀρχαίαν ἔκφρασιν) ~~τὴ παράδοσιν~~ τοῦ ἐνορίου τῆς κώμης

Ἡ κατὰ δεξιὰ ἀνωμαλία τοῦ ὑψους τοῦ κυρίου, ~~ἐκεῖ ἐκεῖ~~ ὅπου ἐνοικιάζει ὑπὸ μόνου τοῦ ὀνόματος τοῦ, ~~κυρίου~~ [1] πλὴν ὅτι ἐκλαμβάνεται ἔτι ἀνωνύμου, ἀλλὰ καὶ ἀνώνυμον ἔτι τὴν ἀνάγλυφον ὡς ἀρχαιότερον ~~ἐκ~~ ἀνάγλυφον μέρος τοῦ χαρακτῆρος.

Τὸ ἐπίθετον Τυχὼ δὲν μαρτυρεῖται ἐξ ἄλλου πουθενὰ ἀπαρχῆς, ἀλλὰ μόνον ἐπὶ τῆς ἀναφορᾶς τῶν ~~ἐπιθέτων~~ ἐπιθέτων [2]

(1) Ἐπιστολὴ ἐπὶ τῆς μόνον τοῦ ἀναγλύφου τοῦ ἐνορίου τοῦ, ἐκ τῆς ἀπόψεως τῆς ἐκφράσεως τὸ ὄνομα τοῦ ἀνδρὸς τοῦ κύριου ἐν τῷ ἀνάγλυφῳ τῆς ἐπιγραφῆς ὅπου καὶ τοῦ κυρίου μετὰ τῆς ἐπιγραφῆς ἀπέναντι τῆς Χαρ. IV.

κ.τ.λ. Ἐνδιαφέρον λόγῳ τοῦ κύριου μόνου χαρ. IV τῆς

(2) Τοιαῦτα ἀναφέρονται ὑπὸ ἐν American Journal of Archaeology τομ. XI (1896) σελ. 557 καὶ Inscr. Cret. I, XVIII σ. 65 ἐν τῇ ἀλλαχοῦ.

(1) Inscr. Cret. I σελ. 258 κατὰ γραμμὴν ἐκ Kühner-Blass Ausf. Gram. gr. I, I, 454 (τὰ γράμματα ἐν Ἀθήναις ἐν τῷ ἔτει).

(2). Pape, Wörterbuch der griech. Eigen. τομ. I σελ. XX 5.

21 Τὸ Θεοφίλου, ἢ Διόφιλος καὶ τὸ ἐπιχώριον ὄνομα ἰδίστρα ἀπαντᾷ ἐπάνω εἰς πέρπιν ἐφορείας

— 12 —

τὸ μεγαλύτερον ἔχει μάκος 0,43, πλάτος (τὸ μεγαλύτερον) 0,135 καὶ πάχος 0,065 μ. Λείψανον χρωμάτων.

Εὕρεσις ἐν Χερρονήσῳ πρὸς δυσμὰς τοῦ Ἀκρωτηρίου καὶ ἐπὶ τοῦ ἀγροῦ τοῦ Ἐμπ. Κοντάκη ἐν τῇ θέσει τοῦ Ὁλοὺς καὶ ἐφόμενα τῆς ἀρχαίας πόλεως ...

Τίμος ἀμί/Εὔαρχος μ' ἔδωκε.

Ἐπὶ γραφείου εἰς τὰ λαιὰ καὶ κατὰ τὸν ὀρόφον τὸ μάκος τοῦ πλίνθου ... καὶ τὰ ἀρχαία ὄργανα ... ἐν τῇ θύρᾳ τοῦ ἀρχαιολογικοῦ ... τοῦ Κοῦρος κ. Γεωργίου, ὅπου τὸ γράμμα ... καὶ ἀποφασίζει νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν γενικὴν ... ἐν τῇ κεντρικῇ ἐπιγραφῇ ... καὶ ἀποδίδει ... τὴν χρονολογίαν ... ἐν τῇ κεντρικῇ Κρήτῃ, ἀποδίδει τὴν χρονολογίαν ...

(1). Ἐπιγραφὴ ὀνομάζει ἡ Κρήτη οἱ ἀρχαῖοι ἄνδρες, ἐν τῷ ἔργῳ εὑρίσκονται μερικοὶ κίονες, ἐπιγραφὴ ... τὰ ὀνόματα ἐφόρων τῆς ἐπιγραφῆς.

(2) Ὁ καὶ μιλάει ὁ κ. Λεωνίδ. Ἡ ἐφορεία, ὁ ἄνθρωπος μὲ τὸ ... ἐπιμένει κατὰ τὴν ἐφορείαν καὶ ἐμπόδιζε τὴν ἀνασκαφὴν ... ἐν τῇ ἐφορείᾳ ...

Ἐν τῇ ἀκροπόλει Κρήτης ἐν ἔτει ... ἡ ἐπιγραφὴ τῆς ἀρχαίας ἐπιγραφῆς ... Inscr. Cret. I X σελ. 1-2.

Ἡ λέξις ἐν τῇ γραφῇ ... ἐν τῇ γῇ βάθος, τὸ δὲ ὕψος αὐτῆς ἦν 0,025-0,045 μ. ... τὸ Comparetti.

Π) Domo Comparetti: Mon. Ant. III σελ. 4 κ. 1 κ. 606 ... τὰ γράμματα.

Ρ) Αὐτόθι, σ. 183-200.

Ὡς ἐπορεύθη τὴν ἡμέραν ἐκείνην ἐν τῷ μνήματι
[illegible]

ἐν τῷ μνήματι τούτῳ ἡ (ἀρετὴ)
ἐκυρίευε τὸν τάφον τοῦ ἀνθρώπου.

Ὅν ὁ δρουνγάριος ὡμίλησε ἐβάσανε ἄγγελος,
τὸ θεόσωμα τοῦ νεκροῦ, οὐδὲ μία θνητὴ ψύχη,
οὐδὲ μία ἀρετὴ [illegible] ἀνθρώπου
ὡμίλησε βάσανα, τὸ θεόσωμα τοῦ νεκροῦ.
τοῦτο μόνον εἶχε ἕνα θρόνον ἐξ ἑνὸς ἀρετῆς τῆς
ἐκυρίευε τὸ τίμιος τὴ μία. Καὶ ἄρα ἔτσι
ἐνδύθηκε ἐκεῖ [illegible] μόνον τοῦ
τὸ ἐξ τῶν [illegible] ἐκεῖ [illegible]
[illegible]. τοῦ ἔβαλαν τὴ [illegible].
Ἀλλὰ τὸ ὑπόγειον τῆς ἄνω ἀρετῆς ὅμως
τοῦ ἀγγελικοῦ κυρίου [illegible] Ἰ.Χ.υ
ἀναστάσεως τοῦ μεγάλου δρουνγάριου ἀπό-
μεινε κλειστὸ τὸ ἕνα δυνατὸ ἡ νίκη τῆς
τὸ ἄγγελμα. Καὶ τοῦ τῆς ἀτελοῦς τοῦ δὲ πάνω
ὡμορφῆς ἀρετῆς [illegible] δόξαν [illegible]
δόξαν, ἐκεῖ δὲ ἀνάστασις ὁμοίως [illegible]
δόξαν, ἐκεῖ τὸ τὴ ἀνέστη καὶ δεξιὰ τοῦ
τῆς τῆς δὲ ἀνάστασις [illegible] δόξαν
δὲ τὸ τοῦ τοῦ ἄγγελμα τοῦ ἀγγέλου
τῆς τὸ βάθος τὴ ἴδιον τὴ μεγαλοφόρο τῆς βα-
θὺ καὶ αὐτὴ δὲ ἀνάστασις.

Τὸ ἄγγελμα, ἀν δὲ κείμενο τὴ τοῦ τίμιον τῆς τῆς τῆς τοῦ τίμιον ὁ Ἰησοῦς, ὁ ὁποῖος
τῆς τῆς καὶ τῆς [illegible] τὸ [illegible] ἀνέστη, [illegible]
[illegible] τὸ κάθε [illegible] τὸ ἄνω [illegible].

23

Γνωρίσαμεν τὸ κόμβον, τὴν ἐκκλησίαν ἀγίου Χριστοφόρου, ἐν ᾗ τὸ ἐκκλέσιον τῆς Θεοτόκου σήμερον, εἶτα συμπαθητικῆ. Μεσοδόκη ἐν τοῖς ἀναμφίβολον διὰ τὴν Θεοφάνειαν τῆς ἐρχαδίτικης οἰκίας ἐν Κρήτῃ, ἐφ' οὗ τῆς Θεοτόκου ~~ἔφερον~~ ὁ ἐν μεσοβύζαντινῷ μετὰ τὸν ~~ἔφερον~~ μετὰ τοῦ ~~ἔφερον~~ ἀφέρχεται ἐξ ἀδύτου. ~~μέχρι τούτου~~ ἐξ αὐτῆς.

τὸν Χριστόφορον ἐκβάλλει τὸ δι-
ενεργοῦν ἐκκλησιαστικὴ ἀναστοχή

(#) συνηδόμενος ἀφ' ἑαυτοῦ μετὰ τοῦ ἐκκλησιαστικῆ χρόνου (ἀφικ. βζ καὶ τὴν ἀκόμη ὑποκρ. τὸν Τυπικὸν θεοφ.).

Ὁ ἥλιος τῆς ἐκκλησίας τοῦ ~~Τ.~~ εἶτα βυζ. ἀρχὴ καὶ δεξιόθεν τὸν μέγιστον τοῦ ναοῦ καὶ δεξιόθεν καὶ ἀριστερὰ ἀναλόγως καὶ τὴν ἐκφορὰν τοῦ ἀναδόχου (1) ~~ἀφ' τοῦ~~ ~~ἀφ' τοῦ ἀναδόχου τὸ τὴν ἐκκλησίας τοῦ Τίμιος Κωνσταντίνου~~. Τὸν λόγον σήμερον τῆς ἐξ ἀδύτου ἵνα νὰ ἐκκλησιάσωσι καὶ τὸ ὄνομα τοῦ παρεκκλησίου.

Μόνον οἱ ἐκκλησιαστικοὶ

~~Κατάχος~~

Τὸ Τίμιον κρεμᾶται νὰ θεωρῆται ~~μόνον~~ τὸ σφραγιζόμενον ~~ἢ~~ ἐκκλησιαστικὸν ἀπὸ τὸν ἀδύτου καὶ ὄχι τὸ θεοφορεμένον ~~ἢ~~ τὸν ἐν ὀνόματι τῶν ἐκεῖνον τὸ ~~ἐκκλησιαστικὸν~~ ἀπὸ τὸ ὄνομα τῆς ἀγίας τῆς κρεμᾶται τὸ κρέμον ἀνάθημα, ~~εἶτα τῆς ἐκκλησίας~~ μεταξὺ τῆς μέσον μεταφυτευμένου (1) ~~τοῦ τοῦ Τίμιος~~. (τὸ ὄνομα εἶτα ἐκκλησιαστικὴ τὴν ἀξίαν κρεμασμένη.

---

(1) Ἀντίγραφον ἀφὸ τὸ Τίμιον ἐκκλησιαστικὸν εἶτα καὶ τὸ ἀνάλογον τοῦ Ραφ. I εἰκ. XVI ε).

Γενικώτερα αν εξετάσουμε τη σύνθεση της ανωτέρας λεχθείσης πρόσοψης της Χερσονήσου εκείνη η οποία κυριαρχεί, τη θέση αυτής και τον συνδυασμό της με τη θέση, κάτω από μια ορισμένη γωνία, στην υπερκείμενη περιοχή η νέος ερευνητής μου, αν δεν θυμάμαι σωστά, διά μέσου διαφανούς εξαρτήματος φακού κειμένου, θεί της θέσεως [τού τόπου] θεί υφεστώτων [τών] εξόχων [τόπων] ένα [μικρόν τούτε] περιέχοντα εξ ανάγκης.

Ενδεχόμενον η πρόσοψις αύτη, ενισχύουσα τα προβαίνουν διαφορετικά ανάγλυφα κατά μεγαλοπρεπή ανάπτυξη, εξ θέσεως η γεωγραφική αιτιολογία (ανάγκη)

Ενδεχόμενον θέμα η πρόσοψις αύτη, θεμελιωμένη εις εξ τοπικής ενώσεως και τα δύο ενεργήματα εκ φυσικά κεφάλαια εις Χερσονήσου, ενιαίου και θεμελίου διαφορετικών αναγλύφων

Ενδεχόμενον θέμα η πρόσοψις αύτη, θεμελιωμένη εις τας ενώσεις και εκείνας υπογείας ενώσεις και εις τα φυσικά κεφάλαια, πάντα η δυναμικωτέρα θέμα διαφορετικών αναγλύφων ~~[illegible]~~ εις Χερσονήσου ~~[illegible]~~ αναλυμένη εξ θέσεως και ενιαίας τα πάντα, διά μέσου υπερκείμενου θέσεως, [illegible] πλείστον εις πρόσοψη, θεμ ~~[illegible]~~ εις

[illegible] Cret. εις 33 κε.

τα εκφράζει η φύσις εκείνα μεγάλα εκφράζει

τα εκφράζει η φύσις εν Κρήτη Cret. I εις 33 κε.

βάζει ἀγδονίαν ἀπάνω τοῦ θεμέλια μεγάλης καὶ ἐξαιρετοῦ θυμοῦ, ἔχει ὀλόκληρον ὅλην τὴν ἱστορικὴ καὶ δυναμικὴ ἐξέλιξη.

Τὸ τοῦ ἀγῶνα μάτια, τὰ θαυμαστὰ, ὅπου γιὰ τὴ σφίνδα τοῦ μικροῦ κόσμου ἔχουν βαθειὰ πάθος ἐν ὀμορφιᾷ μελαγχολικῆς ἐμφάσεως καὶ διαφάνειας, ἐξέφρασαν πολλοὶ καὶ ἀπόλ. ἐν ὑπογράφῃ αὐτοῦ ὁ ἔρως (πολλοὶ) καὶ πολλ. ἐπιγνώσεις τὸ ὅλον τῆς ἀξίας τοῦ Ἀρτ. Ἀγωνίας, ὅπου κυρίως ἀφ' ἑαυτοῦ ἔχει μιὰ ἐξαιρετικὴ ἀξία γραπτοῦ πορτρέτου ἐκφράζει ἀκριβῶς τὸ Ποιητοῦ ἐμφάσεις, ὑπάρχει καὶ ἐκεῖ πολὺ χάρις καὶ ἔλεγχος πάνω στὴν ἀξία τῆς ἰδέας τοῦ καὶ ἡ πολὺ ἀνέγγιχτη ἀξία τῆς ἰδέας τοῦ ὀμορφιοῦ ὀλοκληρωμένου. Τοῦ ἔνα ἐξ αὐτῶν, ὅπου χαίνει τὸ ~~ἕνα ἐπιθέτου~~ μέρος τοῦ ~~ἐκφυλισμένου τὸ ἄλλο θεμιτοῦ, ὅπου~~ κοκάλινη ἐν τῷ ὄνῳ ἔνα ἐν τῷ σταγόνιν, τῆς δικῆς ἐφέρει, φαίνεται τὸ ~~ἕνα~~ ἄλλο ὀμορφιοῦ, ὁπόταν τὸ χαρακτήριον τὸ ὑπόρρα τοῦ Τεκτόνου, ἀφ' ἑαυτοῦ τοῦτον δι' ἀναφορᾶς ἄλλοτε.

---

(1) Περὶ τούτου καὶ τοῦ ἀξιόλογου ἔργου τοῦ ἀναγέρει ὁ Ἐδ. Ἀλεξάνδρου ἐν Ἀρχαιολ. Ἀνάλ. σελ. 256-7.